

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo o žádosti, kterou podal
nar. Wassit – Irák, státní občan Iráku, trvale bytem
, zast. ,
advokátem, Advokátní kancelář se sídlem
o udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona
č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění
pozdějších předpisů, takto:

žádosti výše jmenovaného o udělení státního občanství České republiky
se nevyhovuje.

Odůvodnění:

Žadatel podal dne 18.12.2013 prostřednictvím Úřadu
městské části Praha 14 žádost o udělení státního občanství České republiky. Žádost
byla Ministerstvu vnitra doručena dne 11.3.2014, a tímto dnem bylo zahájeno
správní řízení o udělení státního občanství. V průběhu správního řízení došlo
u žadatele ke změně adresy trvalého pobytu, v době podání žádosti měl žadatel
trvalý pobyt na adrese , dne 19.3.2014 byl žadatel
přihlášen k trvalému pobytu na adrese ,
a dne 15.6.2015 došlo ke změně adresy jeho trvalého pobytu na adresu
, Se změnou adresy trvalého pobytu žadatele
přechází místní příslušnost na Úřad městské části Praha 18, který bude informován
o výsledku správního řízení.

Žadatel je rozvedený. V roce 1996 se oženil s , se kterou
má tři dcery (, nar. 7 Bagdád – Irák, h
nar. Bagdád – Irák, , nar.
Německo, všechny státní občanky Iráku). Žadatel uvedl, že se
s manželkou rozvedl v roce 2004. Žadatel uzavřel dne 23.7.2005 v Brně další
manželství se státní občankou České republiky , á, nar. 4
Mariánské Lázně, okres Cheb); z manželství se děti nenarodily, toto manželství
bylo rozvedeno rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 21.11.2006
č.j. 34 C 191/2006-9, který nabyl právní moci dne 26.1.2007. Další manželství
uzavřel žadatel dne 30.10.2009 v Praze se státní občankou České republiky ,
nar. Kyjov, okres Hodonín); z tohoto manželství se děti
nenarodily, manželství bylo rozvedeno rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 9
ze dne 16.2.2011 č.j. 18 C 27/2011-11, který nabyl právní moci dne 15.3.2011.

Žadatel má na území České republiky povolený trvalý pobyt od 14.9.2005, a to za účelem sloučení rodiny se státní občankou České republiky, druhou bývalou manželkou. Žadatel je státní občan Iráku.

Žadatel byl usnesením Ministerstva vnitra ze dne 22.10.2014 v souladu s ustanovením § 47 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), informován, že Ministerstvo vnitra zahájilo dne 11.3.2014 podle ustanovení § 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), správní řízení o jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky. Byl poučen, že podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhnout důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Zároveň byl žadatel vyzván, aby ve stanovené lhůtě, tj. nejpozději do 15.12.2014, doručil na Ministerstvo vnitra doklady nezbytné k úplnému a přesnému zjištění skutečného stavu věci a prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky (§ 3 správního řádu a § 7 a § 8 zákona o státním občanství). Podle § 33 správního řádu si mohl zvolit zmocněnce. Součástí státoobčanského spisu je plná moc ze dne 22.5.2014, kterou žadatel zmocňuje ke svému zastoupení pro celé správní řízení advokáta _____ okátní kancelář se sídlem _____

Žadatel doložil požadované doklady Ministerstvu vnitra ve stanovené lhůtě dne 5.12.2014. Před vydáním rozhodnutí ve věci žádosti o udělení státního občanství České republiky bylo žadateli umožněno, aby nahlédl do svého státoobčanského spisu (§ 36 odst. 3 správního řádu); možnosti nahlédnout do svého státoobčanského spisu a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí využil právní zástupce žadatele dne 18.3.2015. Žadatel doručil Ministerstvu vnitra dne 27.6.2015 oznámení o změně adresy svého trvalého pobytu na adresu _____

Žadatel je držitelem cizineckého pasu České republiky _____ 1, který byl vydán Ministerstvem vnitra České republiky dne 26.2.2009 s platností do 26.2.2019. Ke svým cestám do zahraničí uvedl, že za posledních uplynulých pět let podnikl několik cest do zahraničí za účelem dovolené, turistiky a návštěvy bratra, vždy na dobu maximálně 1 až 6 dnů (Švédsko, Francie, Německo, Itálie, Rakousko). Z přehledu cest, které žadatel Ministerstvu vnitra doložil, vyplývá, že se žadatel na území České republiky převážně zdržoval.

Žadatel je pojištěncem Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, Regionální pobočky Praha, pobočky pro hlavní město Prahu a Středočeský kraj (dále jen „zdravotní pojišťovna“). Do spisu založil potvrzení zdravotní pojišťovny ze dne 5.11.2014 v němž je uvedeno, že je přihlášen jako plátcé pojistného na veřejné zdravotní pojištění, a k tomuto dni nemá evidován splatný nedoplatek pojistného a penále na veřejné zdravotní pojištění. Dále doložil informace o pojištění s výpisem za období od 14.9.2005 do 31.10.2014, tzv. registrační údaje. Z registračních údajů vyplývá, že žadatel je od 1.3.2014 veden v kategorii osob samostatně výdělečně činných; v období od 1.10.2005 do současné doby jsou plátcí pojistného na veřejné zdravotní pojištění za žadatele jeho zaměstnavatelé (v době od 1.10.2005 do 8.4.2009 společnost _____ s.r.o., od 9.4.2009 do 2.8.2011 _____

společnost ..... s.r.o., od 1.8.2011 do 13.3.2012 společnost .....
 Import, od 14.3.2012 společnost ..... s.r.o.).

Žadatel nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, tj. že „plní povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky“. Žadatel neplnil povinnosti vyplývající mu ze zvláštního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, tj. zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Ministerstvo vnitra má za prokázané, že žadatel minimálně ve dvou případech porušil ustanovení citovaného zákona, tedy že v zákonem stanovené třídenní lhůtě od doby, kdy ke změně došlo, neoznámil změnu svého rodinného stavu. První případ se týkal rozvodu s první manželkou žadatele, kdy žadatel při opakované legalizaci svého pobytu na území České republiky uváděl před českými úřady, že je ženatý se svou první ženou, a to až do roku 2005. V roce 2005 předložil českým úřadům doklad o rozvodu jeho prvního manželství vydaný v březnu 2004. V zákonem stanovené lhůtě nenahlásil žadatel také rozvod svého třetího manželství, když bylo toto manželství pravomocně rozvedeno v březnu 2011 a žadatel tuto skutečnost ohlásil na příslušném pobytovém pracovišti odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra až po upozornění ze strany Ministerstva vnitra dne 18.8.2011. Tímto se žadatel opakovaně dopustil přestupku podle § 156 odst. 1 písm. i) citovaného zákona v té době platném znění, za který mu mohla být uložena bloková pokuta až do výše 3 000 Kč. Žadatel požádal o prominutí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. K tomu žadatel uvedl, že první případ porušení zákonných povinností se týkal rozvodu manželství s jeho první manželkou, kdy žadatel až v roce 2005 předložil českým úřadům doklad o rozvodu manželství, které bylo rozvedeno v březnu 2004. Za druhé nenahlásil rozvod svého třetího manželství, když toto manželství bylo rozvedeno v březnu 2011 a žadatel tuto skutečnost oznámil až na základě upozornění Ministerstva vnitra. Žadatel uvádí, že nesplnil svoji zákonnou povinnost nahlášení změny rodinného stavu (rozvod) z toho důvodu, že byl po rozvodu manželství v obou případech značně psychicky vyčerpan, neboť rozluku s manželkami nesl velmi těžce. V této době si proto neuvědomil svoji povinnost, kterou měl v rámci nahlášení změny na cizinecké policii. Žadatel také konstatuje, že nebyl ani pro jeden skutek řešen ve správním řízení a nebyla mu uložena ani žádná sankce. Žadatel je přesvědčen, že porušování právních povinností z jeho strany nedosáhlo takové intenzity, aby jeho žádosti o státní občanství nebylo vyhověno, respektive společenská nebezpečnost takového jednání (neoznámení rodinného stavu) byla zanedbatelná.

Žadatel uvedl, že na území České republiky žije od 15.11.1999. Po příjezdu do České republiky podnikal se svým bývalým švagrem v jeho obchodní společnosti ..... s.r.o., stal se společníkem s 50 % obchodním podílem. Později svůj obchodní podíl prodal svému švagrovi zpět a založil novou obchodní společnost ..... s.r.o. (později přejmenovanou na ..... s.r.o.), se kterou podnikal až do roku 2012, kdy tuto společnost prodal. V období mezi lety 2005 až 2009 byl zaměstnán ve společnosti ..... s.r.o., od 18.8.2009 do 2.8.2011 se stal jednatelem společnosti ..... s.r.o. V současné době je jediným společníkem a jednatelem společnosti ..... s.r.o., se sídlem .....

Tato obchodní společnost provozuje směnárny v místě svého sídla a v ulici Havlíčkova. Žadatel uvedl, že na plný pracovní úvazek zaměstnává 4 zaměstnance. Měsíční příjem z podnikání uvádí 35 000 Kč. Za uvedenou obchodní společnost doložil potvrzení zdravotní pojišťovny, finančního úřadu a správy sociálního zabezpečení o její bezdlužnosti, včetně přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období 2012 a 2013. V roce 2015 se žadatel stal také jediným jednatelem a společníkem v obchodní společnosti s.r.o., jejímž předmětem podnikání je Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona. Žadatel dále uvedl, že tato společnost není ještě ekonomicky činná a nemá proto žádné závazky či pohledávky u třetích subjektů. Doložil potvrzení Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, elektronicky podepsáno dne 1.6.2015, v němž správce daně potvrzuje k tomuto dni neexistenci daňových nedoplatků obchodní společnosti vůči orgánům Finanční správy České republiky.

Za svou osobu žadatel doložil potvrzení Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, elektronicky podepsáno dne 10.11.2014, v němž správce daně na základě žádosti o vydání potvrzení podle § 66 odst. 1, § 67 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, potvrzuje ke dni 5.11.2014 neexistenci daňových nedoplatků žadatele vůči orgánům Finanční správy České republiky, a potvrzení Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 12.11.2014, v němž je uvedeno, že žadatel nemá k tomuto dni splatný nedoplatek na pojistném a penále ve smyslu § 22d zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti v platném znění. Dále doložil přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období (kalendářní rok) 2012 a 2013. Z potvrzení Úřadu práce České republiky ze dne 3.11.2014 vyplývá, že žadatel nebyl veden v evidenci uchazečů o zaměstnání na Úřadu práce České republiky, krajské pobočky v Příbrami, kontaktní pracoviště pro Prahu-východ a nepobíral podporu v nezaměstnanosti, žadateli rovněž nebyly vypláceny nepojistné sociální dávky.

Žadatel bydlí na adrese trvalého pobytu Letňany v bytě, který je v jeho vlastnictví. K tomuto žadatel doložil Ministerstvu vnitra dne 27.6.2015 výpis z katastru nemovitostí a kopii Průkazu o povolení k trvalému pobytu č. 7, v němž je změna trvalého pobytu již vyznačena.

Na základě podkladů shromážděných v průběhu správního řízení a obsažených ve spise dospělo Ministerstvo vnitra k následujícím závěrům.

Žadatel splňuje podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky ke dni podání žádosti, uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství. Trvalý pobyt na území České republiky má povolen od 14.9.2005; žádost o udělení státního občanství České republiky byla podána prostřednictvím Úřadu městské části Praha 14 dne 18.12.2013; v době podání žádosti měl žadatel trvalý pobyt na adrese

Dne 19.3.2014 byl žadatel přihlášen k trvalému pobytu na adrese ..... a dne 15.6.2015 došlo ke změně adresy jeho trvalého pobytu na adresu [ ]

K žádosti o udělení státního občanství České republiky si Ministerstvo vnitra vyžádalo dne 6.10.2014 výpis z evidence Rejstříku trestů fyzických osob, který neobsahuje žádné informace o jeho odsouzení. Žadatel tak splňuje podmínku

pro udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství, tj. že nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin.

Pohovor k ověření znalosti českého jazyka byl s žadatelem proveden dne 18.12.2013 před Úřadem městské části Praha 14 v souladu s vyhláškou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky. Žadatel znalost českého jazyka prokázal a splnil tak i další podmínku k udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, tj. prokázání znalosti českého jazyka.

Žadatel nesplňuje podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, když neprokázal, že by nabytím státního občanství České republiky pozbyl své dosavadní státní občanství nebo že již své dosavadní státní občanství pozbyl. Ministerstvo vnitra v této souvislosti uvádí, že dnem 1.1.2014 nabyl účinnosti zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky). Dle ustanovení § 74 citovaného zákona, řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů; pozbytí dosavadního státního občanství se pro udělení státního občanství České republiky nevyžaduje.

S odkazem na ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství je podmínkou pro udělení státního občanství České republiky také plnění povinností vyplývajících z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, (tj. konkrétně ze zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů), povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, (tj. konkrétně ze zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů), sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky. Za účelem prokázání podmínky uvedené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství si Ministerstvo vnitra může vyžádat na základě ustanovení § 8 odst. 3 citovaného zákona potvrzení finančního úřadu o úhradě daní a poplatků, kopie daňových přiznání, výpisů z obchodního rejstříku, živnostenských listů nebo pracovních smluv, potvrzení zdravotní pojišťovny o řádném průběhu a platbách veřejného zdravotního pojištění a potvrzení zaměstnavatele o úhradě daní z příjmu a o platbách na veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatel nesplňuje podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství ve vztahu k plnění povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů upravujících pobyt a vstup cizinců na území České republiky, neboť minimálně ve dvou případech porušil ustanovení zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, tedy že v zákonem stanovené třídní lhůtě od doby, kdy ke změně došlo, neoznámil změnu svého rodinného stavu. První případ se týkal rozvodu s první manželkou žadatele, kdy žadatel při opakované legalizaci svého pobytu na území České republiky uváděl před českými úřady, že je ženatý se svou první ženou, a to až do roku 2005.

V roce 2005 předložil českým úřadům doklad o rozvodu jeho prvního manželství vydaný v březnu 2004. V zákonem stanovené lhůtě nenahlásil žadatel také rozvod svého třetího manželství, když bylo toto manželství pravomocně rozvedeno v březnu 2011 a žadatel tuto skutečnost ohlásil na příslušném pobytovém pracovišti odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra až po upozornění ze strany Ministerstva vnitra dne 18.8.2011. Tímto se žadatel opakovaně dopustil přestupku podle § 156 odst. 1 písm. i) citovaného zákona, v té době platném znění, za který může být uložena bloková pokuta až do výše 3 000 Kč.

Proti žadateli bylo dne 8.12.2008 zahájeno trestní stíhání pro trestný čin poškozování cizích práv podle § 209 odst. 1 písm. a) zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon v tehdejší znění, kterého se žadatel měl dopustit tím, že uzavřel formální sňatek se státní občankou České republiky, a to výhradně za účelem získání trvalého pobytu v České republice. Státní zástupce Městského státního zastupitelství v Brně toto rozhodnutí dne 9.1.2009 zrušil a podezření ze spáchání trestného činu odložil dle § 159a odst. 2 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, v tehdejší znění, neboť trestní stíhání ve výše uvedené věci je nepřipustné z důvodu promlčení skutku. Na základě podnětu Policie České republiky ze dne 27.1.2009 bylo s žadatelem zahájeno správní řízení ve věci řízení o zrušení trvalého pobytu podle ustanovení § 87l odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v tehdejší znění. V popsaném ustanovení je uvedeno, že Ministerstvo vnitra zruší povolení k trvalému pobytu, jestliže se cizinec dopustil obcházení tohoto zákona s cílem získat povolení k trvalému pobytu, zejména pokud účelově uzavřel manželství nebo jeho účelově prohlášeným souhlasem bylo určeno otcovství. Ze sdělení odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ze dne 25.2.2014 vyplývá, že řízení o zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu na území České republiky dle ustanovení § 87l odst. 1 písm. b) výše uvedeného zákona v platném znění do 31.12.2010, zahájené dne 7.5.2009 Ministerstvem vnitra se žadatelem, bylo dne 25.2.2014 dle ustanovení § 66 odst. 2 správního řádu zastaveno; usnesení o zastavení řízení bylo poznamenáno do spisu a nabylo právní moci dne 25.2.2014.

Žadatel požádal o prominutí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství s tím, že si svou ohlašovací povinnost neuvědomil, jeho cílem nebylo zatajit změnu svého rodinného stavu. Žadatel nesplnil svoji zákonnou povinnost nahlášení změny rodinného stavu (rozvod) z důvodu, že byl po rozvodu manželství v obou případech značně psychicky vyčerpán, neboť rozluku s manželkami nesl velmi těžce. V té době si proto neuvědomil svoji povinnost, kterou měl v rámci nahlášení změny na cizineckou policii. Žadatel je přesvědčen, že jeho opomenutí ohlašovací povinnosti nemělo charakter tak závažného deliktního jednání, aby mu za něj byla uložena sankce. Ministerstvo vnitra může na základě ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství v případech hodných zvláštního zřetele prominout splnění podmínky uvedené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Ministerstvo vnitra po posouzení všech podkladů rozhodlo, že podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství žadateli nepromine. Žadatel se zdržuje na území České republiky od roku 1999, tj. více jak šestnáct let. Tato dostatečně dlouhá doba pobytu v České republice dala nepochybně žadateli více než přiměřenou příležitost adekvátně se seznámit s rozsahem a obsahem jeho práv a povinností vůči České republice a tato práva a povinnosti také bezesbýtku plnit. U žadatele se nejedná o porušení jednorázové, ale o opakované porušování povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů upravujících pobyt a vstup cizinců na území České republiky. Z dikce ustanovení § 7

odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, především ze slova „plní“, je nutno dovodit, že žadatel o české státní občanství průběžně, tedy v průběhu plynutí času, a v podstatě soustavně plní své závazky, na něž výše uvedené ustanovení zákona odkazuje. Žadatel opakovaně neplnil své povinnosti na úseku pobytu a vstupu cizinců na území České republiky. Ministerstvo vnitra v této souvislosti konstatuje, že na každém, kdo se uchází o udělení státního občanství České republiky, lze právem požadovat, aby plnil zákonné povinnosti a platil veřejné dávky. Zde je rozhodující poměr žadatele ke státu, jehož občanem se chce stát, respektování povinností k orgánům České republiky a vnitřní snaha vyznat se ve svých záležitostech, aby mohl dostát svým závazkům vůči České republice. Žadatel se opakovaně dopustil porušení povinností na úseku pobytu a vstupu cizinců na území České republiky, které pro něj vyplývají z ustanovení § 156 odst. 1 písm. i) zákona č. 326/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů ve spojení s ustanovením § 103 písm. e) zákona o pobytu cizinců tím, že nesplnil ohlašovací povinnost v souvislosti se změnou svého osobního stavu (v případě rozvodu prvního a třetího manželství). Ministerstvo vnitra tedy nevyužilo možnosti a neprominulo žadateli splnění podmínky uvedené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství z důvodů hodných zvláštního zřetele, které v jeho případě nebyly shledány. Důvod neplnění této povinnosti, které právní zástupce žadatele uvedl, není podložen žádným relevantním listinným ani jiným důkazem, aby mohl být zohledněn jako důvod hodný zvláštního zřetele. Dle názoru Ministerstva vnitra je nezbytné žadateli poskytnout delší čas, aby mohlo být ověřeno, že bude i do budoucna své zákonné povinnosti na úseku pobytu a vstupu cizinců plnit, a současně je také nutné prověřit, jakým způsobem bude plnit své zákonné povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění, když od 1.3.2014 je zařazen v kategorii osob samostatně výdělečně činných. Na každém, kdo se uchází o udělení státního občanství České republiky, lze právem požadovat, aby plnil své zákonné povinnosti, platil veřejné dávky a jeho chování zde bylo transparentní a prosto všech pochybností.

Ministerstvo vnitra přihlédlo rovněž ke stanovisku Úřadu městské části Praha 14, který nemá námitek k udělení státního občanství České republiky a doporučuje kladné vyřízení žádosti při splnění podmínek uvedených v ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, což není případ žadatele, neboť nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství a tato mu nebyla Ministerstvem vnitra prominuta.

Účelem odůvodnění zamítavého rozhodnutí není uvádět, proč nelze fyzické osobě udělit české státní občanství. Jeho účelem je především uvedení důvodů, proč nebylo konkrétní žádosti vyhověno, k čemuž v případě žadatele došlo. V této souvislosti je třeba také zdůraznit, že na udělení státního občanství České republiky nikdy nebyl a není právní nárok, a to ani za předpokladu, že by cizinec splňoval všechny zákonem stanovené podmínky, což však není případ žadatele, neboť opakovaně porušil předpisy na úseku pobytu a vstupu cizinců na území České republiky, a od posledního porušení v roce 2011, nesplnění ohlašovací povinnosti v souvislosti se změnou osobního stavu (rozvod třetího manželství) neuplynula ještě dostatečně dlouhá doba k tomu, aby žadatel přesvědčil Ministerstvo vnitra, že své zákonné povinnosti bude dobrovolně a včas plnit. Dle judikatury Ústavního soudu není neudělením státního občanství porušeno žádné právo zaručené ústavou, ústavními zákony ani mezinárodní smlouvou pro jeho nenáročnost, konkrétně lze odkázat na usnesení Ústavního soudu č. IV. ÚS 586/99 ze dne 8.3.2000, kdy Ústavní soud judikoval, že v případech, kdy státoobčanský vztah nevzniká ex lege (ze zákona), ale na základě rozhodnutí příslušného orgánu státu, má stát nezadatelné právo

rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí, a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené ústavou, ústavními zákony, ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy. Takový postup není v rozporu ani s Evropskou úmluvou o státním občanství. Ústavní soud dále ve svém usnesení č. II. ÚS 624/06 ze dne 17.5.2007 přímo konstatoval, že není žádného základního práva, které by suverénní stát mohl porušit tím, že cizinci státní občanství neudělí. Dále pak Ústavní soud uvedl, že zákon o nabývání a pozbývání českého občanství nezakotvuje nárok na získání občanství při splnění zákonných podmínek, ale pouze možnost toto získat. V neposlední řadě pak dodává, že co se podmínek pro udělení státního občanství zakotvených v zákoně o státním občanství týče, jde o formální podmínky, jejichž splnění teprve zakládá důvod pro věcné posouzení žádosti. Ministerstvo vnitra konstatuje, že státní občanství je definováno jako trvalý, úzký a pevný svazek (vztah) mezi fyzickou osobou a státem. Trvalost tohoto vztahu je dána plnou integrací takové osoby ve společnosti. Tato integrace je charakterizována nejen vazbami sociálními, pracovními, rodinnými ale v neposlední řadě i dodržováním právního řádu státu, jehož státní občanství chce taková osoba získat. V případě žadatele však nelze konstatovat, že tyto integrační znaky v plné míře naplnil, zejména pokud jde o dodržování právních předpisů, neboť se v minulosti opakovaně dopouštěl jejich porušování, jak bylo již výše uvedeno. V případě žadatele se jednalo o závažné porušení právních předpisů, které v jednom případě vedlo k zahájení trestního stíhání na jeho osobu a následně k zahájení správního řízení ve věci zrušení jeho trvalého pobytu na území České republiky.

S ohledem na výše uvedené nebylo Ministerstvem vnitra žadateli prominuto splnění podmínky stanovené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, která je vyžadována pro možné udělení státního občanství České republiky, bylo proto rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministroví vnitra, a to podáním učiněným u oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (ustanovení § 152 odst. 1 správního řádu).

JUDr. Dana Koudelková
referent společné státní správy a samosprávy
podepsáno elektronicky

otisk úředního razítka